

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД - ИСПЕРИХ

На двадесет и четвърти април през 2019 година,
в публично заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИМИТРИНКА КУПРИНДЖИЙСКА

Секретар: Наталия Тодорова,

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 524 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 422 ал.1, във вр. с чл. 415 ал. 1 от ГПК.

Производството е образувано по постъпила искова молба от “БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А. Франция“, рег.№ 54097902 чрез „БНП Париба Пърсънъл файненс С.А., клон България“, ЕИК 204915054, адрес: гр.София 1766, район Младост, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сгр.14, представяван от зам.управител Димитър Димитров, действащи чрез упълномощен юрисконсулт Ц.Х.С., против И.В.И., ЕГН-*****, постоянен адрес: ***, като моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено, че ответникът има парично задължение към дружеството в общ размер на 2 117.06 (две хиляди сто и седемнадесет лева и 06 ст) лева – главница по Договор за потребителски заем № PLUS-11395999 от 17.08.2015г., 998.64 (деветстотин деветдесет и осем лева и 64 ст) лева – възнаградителна лихва за периода от 20.03.2017г. до 20.08.2019г.; 227.90 (двеста двадесет и седем лева и 90 ст) лева - мораторна лихва за периода от 20.04.2017г. до 11.05.2018г., законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението – 30.05.2018г. до окончателното изплащане на вземането.

В условията на евентуалност предявява осъдителен иск, с който моли да бъде осъден ответника да им заплати горепосочените суми, ведно с направените разноски.

Моли да бъде осъден ответника да им заплати съдебните разноски по заповедното производство и в настоящото производство.

Твърди, че ответницата е сключила процесния договор за потребителски заем с дружеството за сумата от 2500.00 лева, като ищецът бил изплатил на ответника сумата, предмет на договора по начин, уговорен в чл. 1 от Договора. От този момент на основание чл. 3 от Договора за ответника възникнало задължението да погаси заема на 48 месечни вноски съгласно договорения погасителен план. Ищецът заявява, че ответницата била преустановила плащането на вноските по договора на 20.03.2017г., като към тази дата били погасени общо 18 вноски. Съгласно договорът вземането на кредитора ставало предсрочно изискуемо в пълен размер, ако кредитополучателят просрочел две или повече месечни вноски. Кредиторът бил изпратил покана за доброволно изпълнение до длъжника на

посочения в договора адрес съгласно чл. 9 от същия. Кредитът бил станал пресрочно изискуем на 20.04.2017г., но предвид неплащането от страна на ответницата, ищцовото дружество предприело постъпки и по реда на чл.410 от ГПК се снабдило със Заповед за изпълнение на парично задължение за същото вземане по ч.гр.д.№ 377/2018г. по описа на РС-гр.Исперих. Поради депозирано в срок възражение на длъжника срещу заповедта за изпълнение и по указание на съда, ищецът депозира в срок настоящия иск за установяване на вземането си и в условията на евентуалност – за осъждане на ответника да заплати на ищеца дължимите суми.

Исковата молба, при посочените по-горе обстоятелства има своето правно основание в разпоредбата на чл.422 във вр. с чл.415, ал.1 от ГПК – предявен иск за установяване на парични вземания, произтичащи от договорно правоотношение с ответника и евентуални осъдителни иски с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД – за защита на правото на Кредитора по Договора за кредит да получи дължимите вземания, съобразно уговореното между страните при сключване на договора, когато реалното изпълнение е все още възможно и има интерес от него.

В съдебно заседание за ищеца не се явява представител. С депозирана молба от юр.П. П. – процесуален представител на ищеца, се поддържа изцяло исковата молба.

В срока за писмен отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, ответникът И.И., чрез адв.С.Д. ***, депозира такъв, като счита исковите за допустими, но неоснователни. Твърди, че едва с получаването на заповедта за изпълнение по ч.гр.д.№377/2018г. по описа на РС – Исперих ѝ станало известно, че ѝ е бил отпуснат паричен кредит в размер на 2 500.00лв. и че била закупила застраховка за 672.00лв. Депозирала възражение, тъй като никога не била дала съгласие да ѝ бъде отпускан такъв кредит под формата на кредитна карта. Договорът за кредит не носел нейния подпис, не била усвоила кредита и не била извършила плащания до 20.03.2017г., както твърди ищеца. Отрича да е получавала и покана за доброволно изпълнение. Заявява, че описания в исковата молба договор за паричен кредит се явявал частен документ, който е неавтентичен, тъй като материализираното в него волеизявление не било направено от нея, т.е. подписът бил подправен. В тази връзка оспорва истинността на същия. Освен това твърди, че към исковата молба, която ѝ е била изпратена липсвал приложен процесния договор за паричен кредит и в тази връзка моли съда да задължи ищцовото дружество да ѝ предостави копие от същия. Във връзка с оспорването истинността на процесния договор и направеното искане за назначаване на съдебно – графологическа експертиза, моли съда да задължи ищеца да представи в оригинал договора, както и доказателства за извършените плащания до 20.03.2017г. – размер, дати, вносител, от кой терминал или клон и на каква институция са извършени. Претендира и за сторените в производството разноски.

В съдебно заседание ответницата се явява лично и с процесуален представител адв.С.Д. ***, като заявява, че признава иска и ще заплати претендираната сума. Моли съдът да се произнесе с решение при признание на иска.

Съдът, за да се произнесе взе предвид следното: Предявеният иск за установяване на парично вземане е допустим и намира правното си основание в разпоредбата на чл.422 от ГПК. Същият е предявен в срока по чл.415, ал.1 от ГПК в спазване на указанията на РС-гр.Исперих по ч.гр.д.№ 377/2018г. по описа на съда,

дадено към заявителя и ищец в настоящото производство “БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А. Франция“. При условията на чл.422, ал.1 от ГПК искът се смята предявен от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК – 30.05.2018г.

Разгледан по същество – искът е основателен. Предвид обстоятелството, че ответницата е направила лично признание на иска в съдебно заседание и с оглед на събраните по делото доказателства иска е основателен, съдът прецени, *че следва да постанови решение при признание на иска*, което не се мотивира по същество, като ищцовата претенция се уважи изцяло.

С оглед този изход на делото, на основание чл. 78, ал.1, ответникът дължи на ищеца направените по делото разноски както в хода на ч.гр.д. № 377/2018г. по описа на РС – Исперих, така и в настоящото производство. Ищецът е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, съгласно който претендира разноски в размер на 334.68лв. – 66.87лв. държавна такса и 50лв. юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство, 117.81лв. държавна такса и 100лв. юрисконсултско възнаграждение в исковото производство.

Мотивиран от горното и на основание чл. 237 ал. 1 ГПК, съдът

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422 от ГПК, по отношение на ответника И.В.И., ЕГН-*****, постоянен адрес: ***, че същата има парично задължение към “БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А. Франция“, рег.№ 54097902 чрез „БНП Париба Пърсънъл файненс С.А., клон България“, ЕИК 204915054, адрес: гр.София 1766, район Младост, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сгр.14, представляван от зам.управител Димитър Димитров, в размер на **2 117.06 (две хиляди сто и седемнадесет лева и 06 ст) лева** – главница по Договор за потребителски заем № PLUS-11395999 от 17.08.2015г., **998.64 (деветстотин деветдесет и осем лева и 64 ст) лева** – възнаградителна лихва за периода от 20.03.2017г. до 20.08.2019г.; **227.90 (двеста двадесет и седем лева и 90 ст) лева** - мораторна лихва за периода от 20.04.2017г. до 11.05.2018г., *законната лихва* върху главницата от датата на подаване на заявлението – 30.05.2018г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, И.В.И., ЕГН-*****, **ДА ЗАПЛАТИ** на “БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А. Франция“, рег.№ 54097902 чрез „БНП Париба Пърсънъл файненс С.А., клон България“, ЕИК 204915054, гр.София, сумата от **334.68 (чтриста тридесет и четири лв. и 68ст.) лева** – направени разноски в настоящото производството и по ч.гр.д.№ 377/2018г. по описа на РС - Исперих.

След влизане в сила на съдебното решение, препис от него да се приложи по ч.гр.д.№ 377/2018г. на РС-гр.Исперих с оглед на правните последици по чл.416 от ГПК.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Разградски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: